

यत्त्वभिज्ञानं रामएव विशिष्य जानीयाद्यच्च तस्य प्रीतिसंजननं तद्भूयः पुनरधिकंच दातुमर्हसि ॥ १७ ॥ १८ ॥ श्रद्धेयं विश्वसनीयं ॥ १९ ॥ उत्पाते उत्प्लवने कृतोत्साहं ॥ २० ॥ २१ ॥ अनामयमारोग्यं ॥ २२ ॥ त्वंसमाधातुमित्यस्य तथेत्यादिः समाधानसंविधानं ॥ अथापिसमहाबाहुरिति पाठे यथेत्यपि पूरणीयमेव यद्यपि श्रुतवृत्तांतः स्वयमेव यतिष्यति अथापि तथापि त्वमपि यथा मां शीघ्रं तारयति तथा संविधानं कुर्वित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ तत्कार्यं लंकागमनप्रयोजनं ॥ अल्पशेषं देवीदर्शनरूपस्य महतः

यत्तुरामो विजानीयादभिज्ञानमनिंदिते ॥ प्रीतिसंजननं भूयस्तस्य त्वं दातुमर्हसि ॥ १७ ॥ साव्रवीदत्तमेवाहो मयाभिज्ञानमुत्तमं ॥ एतदेव हिरामस्य हृत्वा यत्नेन भूषणं ॥ १८ ॥ श्रद्धेयं हनुमन्वाक्यंतव वीर भविष्यति ॥ सतं मणिवरं गृह्य श्रीमान्प्लवगसत्तमः ॥ १९ ॥ प्रणम्य शिरसा देवीं गमनायोपचक्रमे ॥ तमुत्पातकृतोत्साहमवेक्ष्य हरि यूथपं ॥ २० ॥ वर्धमानं महावेगमुवाच जनकालमजा ॥ अश्रुपूर्णमुखो दीनावाप्य गद्गदया गिरा ॥ २१ ॥ हनूमान्सिंहसंकाशो भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ सुग्रीवं च सहामात्यं सर्वान्ब्रूया अनामयम् ॥ २२ ॥ यथा च समहाबाहुर्मां तारयति राघवः ॥ अस्माद्दुःखांबुसंरोधात् त्वंसमाधातुमर्हसि ॥ २३ ॥ इदं च तीव्रं मम शोकवेगं रक्षोभिरेभिः परिभर्त्सनंच ॥ ब्रूयास्तुरामस्य गतः समीपं शिवश्रुते ध्वास्तु हरिप्रवीर ॥ २४ ॥ सराजपुत्र्या प्रतिवेदितार्थः कपिः कृतार्थः परिहृष्टचेताः ॥ तदल्पशेषं प्रसमीक्ष्य कार्यं दिशं त्युदीचीं मनसा जगाम ॥ २५ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये सुंदरकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ सच वाग्भिः प्रशस्ताभिर्गामिष्यन् पूजितस्तया ॥ तस्माद्देशादपाक्रम्यार्चितयामासवानरः ॥ १ ॥

प्रधानकृत्यस्य निष्पन्नत्वात्परबलदर्शनरूपस्यानुषंगिकत्वादल्पशेषत्वमित्याशयः ॥ २५ ॥ इति रामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलके वाल्मीकीये सुंदरकाण्डे चत्वारिंशः सर्गः ॥ ४० ॥ ॥ तस्माद्देशादपाक्रम्य सीतासमीपात्किंचिद्दूरंगत्वा ॥ १ ॥